

[Annelise Gottfredsen]

over fundet af gas i Nordsøen. Men det er også klart, at vi må sikre os den bedste og mest fordelagtige udnyttelse af dette dyrebare stof. Det er ikke småbeløb, det drejer sig om. Det er store milliardbeløb, som er af betydning for valutagæld, realløn og forbrugsmuligheder for den enkelte.

Vi har ikke i forvejen den største tillid til regeringens energipolitik, og hvad er det, der nu er ved at ske? Vi er ved at vende en stor fordel til en udgiftkrævende operation, som den menige borger og en stor del af vore kommunale myndigheder ser på med stor skepsis. Der har været talrige henvendelser både ved lovens gennemførelse og i tiden efter, der har påvist projektets dårlige økonomi, men ingen har påvist, at det kan betale sig, bortset fra regeringen, hvis forudsætninger for regnestykket til gengæld aldrig har været åbent forelagt. Jeg spørger ministeren igen, som jeg gjorde i min indledning: vil ministeren nu, hvor der ikke mere er hensyn at tage til forhandlinger med DUC, fremlægge for folketinget alle mellemregninger og beregningsforudsætninger, der er gjort ved tidligere energirapporter og ved denne rapport? Senest har vi omsider fået en debat om rapporten fra B&W, som burde have været fremlagt for længe siden, men vi er glade for, at rapporten i hvert fald nu kommer frem og kan vurderes.

Men selv om regeringen endnu ikke har villet forelægge denne rapport for energiudvalget, så er principperne for beregningerne af det underskudsgivende projekt kommet godt nok frem i massemedierne. Disse og andre beregninger peger uafviseligt på de alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser, de store ekstraudgifter for den enkelte forbruger og ikke mindst de alvorlige økonomiske konsekvenser, som regeringens energiprojekt medfører. Det er der overhovedet ikke taget hensyn til i beregningerne. Man opfører sig aldeles molboagtigt. Alfa og omega må dog være at skaffe forbrugerne den billigste varmeregning på den mindst valutaforbrugende måde. Ellers ville den jo heller ikke i sidste instans være billig for forbrugerne.

Vi har en økonomisk krise, som gør indhug i forbrugernes realløn og dermed forbrugsmuligheder. Vi har fra elproduktion og industri i øvrigt en overskudsvarme, der kan give en væsentlig billigere opvarmning end

naturgas med mindre valutaforbrug. Det er der ingen tvivl om, og det har ministeren selv erklæret ved flere lejligheder. Og hvad er det så, man gør? Ja, man vil altså alligevel gennemtvunge denne dyre gas i områder, som med lethed kan anvende overskudsvarmen, hvorefter disse udmærkede varmekalorier må hældes i vore omgivende have. Ministeren har selv udtalt, at gennemførelsen af gasprojektet må komme først. Man har end ikke tid til at behandle ansøgninger fra de kommuner, der ønsker overskudsvarmen. Denne sorgelige molbohistorie gøres ikke mindre af, at ny teknik og viden peger på større anvendelse af kraftvarme end først antaget.

Denne famlen i blinde, hvor alt flyder, kan naturligvis ikke fortsætte, og ministerens oplæg har ikke på nogen måde fremvist beregninger for disse forhold. Vi må nu have nøjagtigt at vide, hvordan disse muligheder er, og ministeren kan naturligvis ikke nøjes med at henvise til de områder, der ifølge varmeplanen allerede er udset til kraftvarme. Det ved vi godt. Hele diskussionen, hele kritikken, alle rapporter og alle henvendelser drejer sig om de andre områder, hvor man overhovedet ikke kan få rørbunden energi, og hvor man har vedtaget at anvende kraftvarme. Det er dér, de store fortjenester for landet ligger. Det er det, vi beder ministeren om at regne på, og det er det, ministeren ikke har gjort.

Det er altså ikke bare lidt marginal områdeafgrænsning, men langt større områder, hvor gassen er udset til at spærre for alle andre opvarmningsformer. Så bliver spørgsmålet, om de områder, der herefter bliver tilovers til gas, kan bære de store investeringer til rørdnlægning osv., som naturgasprojektet kræver. Muligvis kan de ikke det, men den omstændighed kan ikke være afgørende. Det er jo stadig forbrugeren, der kommer i første række, det er ham, der skal betale.

Hertil kommer det ubehagelige moment, at forbrugere og kommuner skal tvinges til bestemte opvarmningsformer, som altså virker fordyrende. Tvangen er særlig raffineret derved, at ministeren tvinger kommunerne, mens de lokale kommunalbestyrelser skal tvinge egne borgere til dyre og uønskede dispositioner. Nu siger ministeren, at det bliver der ikke behov for, men jeg vil gerne se, hvordan man vil indføre gassen, når den begynder at flyde og ikke alle, som man har